

- Kas ir kodėl jums išrinko tokį vardą?
- Be abejo, vardą išrinko tėvai. Tėvelio vardas Benediktas. Beje, šį vardą pasirinko ir dabartinis Popiežius. Anicetas – berods 6 amžiuje gyvenusio Romos popiežiaus vardas. Tokios sąsajos. O iš tikrųjų...
- Kas jums asmeniškai yra šachmatai?
- Šachmatai – tai gyvenimas. Kiekvienas ėjimas yra svarstymas, o laiko kartais turi labai mažai. Pasitaiko padaryti ir nevykusių sprendimų. O viena klaida gali viską nulemti.
- Ko gyvenime nemėgstate labiausiai?
- Nemėgstu triukšmo, plepių žmonių, kurie daug kalba, apkalba kitus, nors kitą sykį galėtų ir patylėti. Ne veltui sakoma: juokiasi puodas, kad katilas juodas...
- Ar mėgstate politikuoti?
- Vaikas būdamas esu iš arti matęs anuometinį Lietuvos prezidentą A. Smetoną. Toks žvalus, pasitempęs... Apie dabartinę politiką nekalbu: nešvarus dalykas.
- Kuri moterų savybė Tamstą labiausiai žavi?
- Nuoširdumas, pareigingumas.
- Kaip pradėdate dieną?
- Pabudęs žinau, kad valgyti paruošta (juokiasi)... Pasidomiu žiniomis – kas pasaulyje naujesnio? Kartais įsijungiu kompiuterį. Tada man turnyras baigiasi apie 12-ą valandą dienos...
- Šachmatuose, kaip ir kiekviename žaidime, ne vien tik pergalės. Ar mokate gražiai, garbingai pralaimėti?
- Toks šachmatų etiketas: pralaimėjęs pirmas paduodi ranką savo varžovui. Didelio linksmumo nejauti, bet tai yra savaime suprantama. Jeigu pralošęs pyksiesi su savo varžovais, greitai nebeturėsi net su kuo pasisveikinti.
- Sakoma, jog tikras šachmatininkas numato kelis ėjimus į priekį. Ar daug jums gyvenime padeda gebėjimas numatyti?
- Kažkiek padeda. Pavyzdžiui, koks nors žmogus man kažką sako, o aš matau ir paslėptus motyvus - kurlink jis suka, ir pan.
- Su kokia šachmatų figūra galėtumėt palyginti savo charakterį?
- Kai lošiu partiją – su karaliumi. Visos kitos figūros dirba mano naudai.
- „Ėjimas žirgu” - sąvoka, kai norima pabrėžti kito žmogaus netikėtą, gudrų poelgį. Ar dažnai yra tekę „eiti žirgu”?
- Sakyčiau, tai labiau tinka kalbant apie politikus: jie gali sakyti viena, o padaryti – kita. Žirgas irgi šoka nuo balto langelio ant juodo, paskui vėl ant balto... Žiūrint simbolinę prasmę, veidmainiškas elgesys. Gali prisiplakti ir prie baltų, ir prie juodų.
- Keletą kartų iš jūsų lūpų nuskambėjo, jog gyvenimas – tai šachmatų partija. Kur tas panašumas?
- Tiek vienur, tiek kitur, vadovaudamasis logika bei žmonių psichologija, atmeti neteisingus variantus. Pagaliau, tai kova.
- Kuri šventė metuose yra pati laukiamiausia?

- Gimtadienis. Gimiau balandžio 12-ą, pavasarį, per Kosmonautikos dieną. Menu, 1961 m. važiauvau iš Šiaulių į Vilnių, į čempionatą. Išlipus, kur dabar yra operos ir baletų teatras, sužinojau apie J. Gagariną. Vėliau teko bendrauti su dabar jau Amžinybėn išėjusiu kosmonautu V. Sevastjanovu.
- Supleškėjusioje parko vasaros skaitykloje, anuomet būdavo žaidžiama šachmatais ir iš pinigų. Ar teko lošti? Kokia didžiausia buvo laimėta (arba pralaimėta) suma?
- Sykį su vienu juokais pradėjome lošti į prizinį fondą atidėję po 10 kapeikų. Taip įdomiau. Man laimėjus, varžovas pasiūlė statyti po 20 kapeikų. Vėl laimėjau. Tada po 40 kapeikų, po 80... Žaidėme nuo pietų. Geometrine progresija laimėjimų fondas vakarop išaugo kažkur iki 5400 rublių. Pradėjo temti. Lentos beveik nebesimato. Daug žiopsančių. Galiausiai paskutiniąją partiją prakišau. Anų laikų mastais pralošiau žiguliuką ir taip išėjo, kad dar 10 kapeikų likau skolingas, o anas atsilošė. (Šypsosi). Galvą pašnekovui savo klausimais kvaršino Romualdas BALIUTAVIČIUS, o profesionaliai fotografavo Vadimas SIMUTKINAS